



KOMISJA  
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.11.2022 r.  
C(2022) 8067 final

ANNEX

## **ZAŁĄCZNIK**

*do*

### **KOMUNIKATU KOMISJI**

**Zatwierdzenie treści projektu rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do pomocy *de minimis***

## **ZAŁACZNIK**

### **ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) nr .../...**

**z dnia XXX r.**

**w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis***

### **PROJEKT**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa<sup>1</sup>, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Finansowanie publiczne spełniające kryteria określone w art. 107 ust. 1 Traktatu stanowi pomoc państwa i wymaga zgłoszenia do Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu. Na mocy art. 109 Traktatu Rada może jednak określić kategorie pomocy, które są zwolnione z tego obowiązku zgłoszenia. Zgodnie z art. 108 ust. 4 Traktatu Komisja może przyjąć rozporządzenia dotyczące takich kategorii pomocy państwa. Na podstawie rozporządzenia (UE) 2015/1588<sup>2</sup> Rada zdecydowała, zgodnie z art. 109 Traktatu, że pomoc *de minimis* (tj. pomoc przyznana jednemu przedsiębiorstwu w danym okresie, która nie przekracza pewnej określonej kwoty) może stanowić jedną z takich kategorii. Na tej podstawie uznaje się, że pomoc *de minimis* nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i w związku z tym nie podlega procedurze zgłoszenia.
- (2) Komisja w licznych decyzjach wyjaśniała pojęcie pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również swoją strategię dotyczącą pułapu pomocy *de minimis*, poniżej którego można uznać, że art. 107 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania. Uczyniła to wstępnie w swoim zawiadomieniu w sprawie stosowania

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1.

<sup>2</sup> Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1).

zasady *de minimis* w odniesieniu do pomocy państwa<sup>3</sup>, a następnie w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 69/2001<sup>4</sup>, (WE) nr 1998/2006<sup>5</sup> i (UE) nr 1407/2013<sup>6</sup>. W świetle doświadczenia zdobytego w trakcie stosowania rozporządzenia (UE) nr 1407/2013 należy dokonać przeglądu niektórych warunków określonych w tym rozporządzeniu.

- (3) Należy zwiększyć do 275 000 EUR pułap pomocy *de minimis*, którą jedno przedsiębiorstwo może otrzymać od jednego państwa członkowskiego w dowolnym trzyletnim okresie. Pułap ten odzwierciedla inflację, która miała miejsce od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, oraz prawdopodobny zakładany rozwój sytuacji w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Pułap ten jest niezbędny, aby każdy środek wchodzący w zakres niniejszego rozporządzenia można było uznać za niewywierający wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, niezakłócający konkurencji ani niegrożący jej zakłóceniem.
- (4) Do celów reguł konkurencji określonych w Traktacie przedsiębiorstwem jest każda jednostka, czy to osoba fizyczna czy osoba prawna, wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania<sup>7</sup>. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyjaśnił, że „podmiot, który, posiadając udziały kontrolne w spółce, skutecznie wykonuje tę kontrolę poprzez bezpośrednie lub pośrednie wywieranie wpływu na zarządzanie nią”, należy uznać za uczestniczący w działalności gospodarczej tej spółki. W związku z tym sam podmiot należy uznać za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE<sup>8</sup>. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że wszystkie podmioty, które są kontrolowane (prawnie lub *de facto*) przez ten sam podmiot, należy traktować jako jedno przedsiębiorstwo<sup>9</sup>. Aby zagwarantować pewność prawa i ograniczyć obciążenie administracyjne, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać jasny i wyczerpujący wykaz kryteriów określających, w jakich okolicznościach co najmniej dwie jednostki gospodarcze w tym samym państwie członkowskim należy uznać za jedno przedsiębiorstwo. Spośród utrwalonych kryteriów służących określeniu „powiązanych jednostek gospodarczych” w definicji małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) zawartej w zaleceniu Komisji 2003/361/WE<sup>10</sup> i w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014<sup>11</sup> Komisja wybrała te kryteria, które są właściwe do celów niniejszego rozporządzenia. Biorąc pod uwagę zakres niniejszego rozporządzenia, kryteria te powinny mieć zastosowanie zarówno do MŚP, jak i dużych przedsiębiorstw, oraz

<sup>3</sup> Zawiadomienie Komisji w sprawie zasady *de minimis* w odniesieniu do pomocy państwa (Dz.U. C 68 z 6.3.1996, s. 9).

<sup>4</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30).

<sup>5</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5).

<sup>6</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

<sup>7</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 2006 r., Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Cassa di Risparmio di Firenze SpA i in., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

<sup>8</sup> Ibidem, ust. 112 i 113.

<sup>9</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2002 r., Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

<sup>10</sup> Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

<sup>11</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

powinny zapewniać, aby grupa powiązanych jednostek gospodarczych była traktowana jako jedno przedsiębiorstwo do celów stosowania zasady *de minimis*. Przedsiębiorstwa, których nie łączą żadne stosunki, z wyjątkiem faktu, że każde z nich jest bezpośrednio powiązane z tym samym organem publicznym lub tymi samymi organami publicznymi, nie są jednak traktowane jako powiązane ze sobą. Uwzględnia się tym samym szczególną sytuację jednostek gospodarczych, które są kontrolowane przez ten sam organ publiczny lub te same organy publiczne, ale które mogą posiadać niezależne uprawnienia decyzyjne.

- (5) Należy podwyższyć pułap do 137 500 EUR dla przedsiębiorstw prowadzących działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów, aby uwzględnić niewielką średnią wielkość przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze transportu drogowego towarów, oraz inflację, która miała miejsce od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, a także prawdopodobny zakładany rozwój sytuacji w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Za usługi transportowe nie uznaje się świadczenia usług zintegrowanych, w przypadku których sam transport jest tylko jednym z elementów usługi, np. usług przeprowadzkowych, pocztowych lub kurierskich albo usług obejmujących zbieranie lub przetwarzanie odpadów.
- (6) Ze względu na specjalne zasady mające zastosowanie do sektorów produkcji podstawowej produktów rolnych, rybołówstwa i akwakultury oraz ze względu na ryzyko, że kwoty pomocy poniżej pułapu określonego w niniejszym rozporządzeniu mogłyby mimo wszystko spełniać kryteria określone w art. 107 ust. 1 Traktatu, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do tych sektorów.
- (7) Biorąc pod uwagę podobieństwa między przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych oraz produktów innych niż rolne, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Za przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu nie można w tym względzie uznać czynności wykonywanych w gospodarstwach jako niezbędny element przygotowania produktu do pierwszej sprzedaży, takich jak zbiór, koszenie czy młócka zbóż, pakowanie jaj, ani też pierwszej sprzedaży na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem.
- (8) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że z dniem przyjęcia przez Unię aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa państwa członkowskie powstrzymują się od wszelkich działań mogących zaszkodzić takiej organizacji lub wprowadzić od niej wyjątki<sup>12</sup>. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której kwoty ustalono na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych do obrotu. Nie powinno ono mieć zastosowania również do wsparcia związanego z obowiązkiem dzielenia się środkami pomocy z producentami surowców.
- (9) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy wywozowej ani pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z krajowych towarów lub usług w stosunku do towarów lub usług pochodzących z przywozu. Nie powinno ono mieć zastosowania zwłaszcza do pomocy finansującej tworzenie i prowadzenie sieci dystrybucji w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich. Trybunał

---

<sup>12</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2002 r., Republika Francuska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, pkt 31.

Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że rozporządzenie nr 1998/2006 „nie wyłącza każdej pomocy, która mogłaby mieć wpływ na wywóz, ale jedynie tę, która ma bezpośrednio na celu, przez samą formę, jaką przyjmuje, wspieranie sprzedaży w innym państwie”<sup>13</sup>. Pomocy wywozowej nie stanowi zasadniczo pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub istniejącego już produktu na nowy rynek w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

- (10) Okres trzech lat brany pod uwagę do celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły. Dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* należy uwzględnić całkowitą kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych.
- (11) Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorach wyłączonych z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, a także w innych sektorach lub obszarach działalności, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do tych innych sektorów lub obszarów działalności, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni (za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub oddzielenie rachunkowości), aby działalność w wyłączonych sektorach nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis*. Ta sama zasada powinna mieć zastosowanie w przypadku przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w sektorach, w których stosuje się niższe pułapy pomocy *de minimis*. Jeżeli nie ma możliwości zagwarantowania, że działalność w sektorach, w odniesieniu do których stosuje się niższe pułapy pomocy *de minimis*, jest objęta pomocą *de minimis* wyłącznie do wysokości tych obniżonych pułapów, do całej działalności przedsiębiorstwa należy stosować najniższy pułap.
- (12) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić przepisy uniemożliwiające obejście maksymalnych poziomów intensywności pomocy określonych w szczegółowych rozporządzeniach lub decyzjach Komisji. Należy również ustanowić jasne i łatwe do zastosowania zasady dotyczące kumulacji.
- (13) W niniejszym rozporządzeniu nie wyklucza się sytuacji, w której środka można nie uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu na podstawie innych przesłanek niż te wymienione w niniejszym rozporządzeniu, na przykład gdy środek spełnia warunki testu prywatnego inwestora lub nie wiąże się z przekazaniem zasobów państwowych. Pomocy państwa nie stanowi w szczególności finansowanie unijne zarządzane centralnie przez Komisję, które nie jest bezpośrednio ani pośrednio kontrolowane przez państwo członkowskie. Nie należy brać go pod uwagę przy ustalaniu, czy przestrzegany jest odpowiedni pułap.
- (14) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno stosować się jedynie do pomocy *de minimis*, w przypadku której możliwe jest dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). Takiego dokładnego obliczenia można przykładowo dokonać w odniesieniu do dotacji, dopłat do oprocentowania, ograniczonych zwolnień podatkowych lub innych instrumentów, które przewidują maksymalny poziom gwarantujący nieprzekroczenie odpowiedniego pułapu. Określenie maksymalnego poziomu oznacza, że tak długo, jak dokładna wartość pomocy jest nieznana, państwo członkowskie musi przyjąć, że kwota ta jest

---

<sup>13</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 lutego 2018 r., „ZPT” AD przeciwko Narodno sabranie na Republika Bulgaria i in., C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, pkt 55.

równa maksymalnemu poziomowi, aby zagwarantować, że połączenie kilku środków pomocy nie przekroczy pułapu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, oraz zastosować zasady dotyczące kumulacji pomocy.

- (15) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie oraz prawidłowe stosowanie pułapu pomocy *de minimis* wszystkie państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Aby ułatwić obliczenia, kwoty pomocy przyznanej w formie innej niż dotacje pieniężne należy przeliczyć na ekwiwalent dotacji brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji brutto dla przejrzystych rodzajów pomocy innych niż dotacje oraz pomocy wypłacanej w kilku transzach należy stosować rynkowe stopy procentowe obowiązujące w chwili przyznania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, stopami rynkowymi stosowanymi do celów niniejszego rozporządzenia powinny być stopy referencyjne określone w komunikacie Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych<sup>14</sup>.
- (16) Pomoc w formie pożyczek, w tym pomoc *de minimis* na finansowanie ryzyka przyjmującą postać pożyczek, należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania takiej pomocy. W celu uproszczenia obsługi niewielkich krótkoterminowych pożyczek w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki, jak i jej termin. Pożyczki objęte zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % ich wartości i nieprzekraczające kwoty 1 375 000 EUR przez okres pięciu lat albo 687 500 EUR przez okres dziesięciu lat można uznać za posiadające ekwiwalent dotacji brutto nieprzekraczający pułapu pomocy *de minimis*. Powyższe wynika z doświadczenia Komisji i odzwierciedla inflację, która miała miejsce od czasu wejścia w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, oraz prawdopodobny rozwój sytuacji w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Zważywszy na trudności z określeniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy przyznanej przedsiębiorstwom, które mogą nie być w stanie spłacić pożyczki, powyższej reguły nie powinno się stosować do takich przedsiębiorstw.
- (17) Pomocy w formie dokapitalizowania nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że całkowita wartość dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*. Pomocy w formie środków finansowania ryzyka przyjmujących postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych, o której mowa w wytycznych dotyczących finansowania ryzyka<sup>15</sup>, nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany w ramach danego środka nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*.
- (18) Pomoc polegającą na udzieleniu gwarancji, w tym pomoc *de minimis* na finansowanie ryzyka przyjmującą postać gwarancji, należy uznać za przejrzystą, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie bezpiecznych stawek określonych w zawiadomieniu Komisji w odniesieniu do rodzaju przedsiębiorstwa objętego pomocą<sup>16</sup>. W celu uproszczenia obsługi gwarancji krótkoterminowych

<sup>14</sup> Komunikat Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6).

<sup>15</sup> Komunikat Komisji – Wytyczne Unii w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka (Dz.U. C 508 z 16.12.2021, s. 1.)

<sup>16</sup> Na przykład obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10).

zabezpieczających do 80 % stosunkowo niewielkich pożyczek w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki bazowej, jak i okres gwarancji. Reguły tej nie należy stosować w odniesieniu do gwarancji na transakcje bazowe niestanowiące pożyczki, np. gwarancji na transakcje kapitałowe. Jeżeli: (i) gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej; (ii) kwota objęta gwarancją nie przekracza 2 062 500 EUR oraz (iii) okres obowiązywania gwarancji nie przekracza pięciu lat, należy uznać, że ekwiwalent dotacji brutto gwarancji nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*. To samo dotyczy sytuacji, gdy: (i) gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej; (ii) kwota objęta gwarancją nie przekracza 1 031 250 EUR oraz (iii) okres obowiązywania gwarancji nie przekracza dziesięciu lat. Ponadto państwa członkowskie mogą skorzystać z metody obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji, która to metoda została zgłoszona Komisji na podstawie innego – obowiązującego wówczas – rozporządzenia Komisji w obszarze pomocy państwa i która została zatwierdzona przez Komisję jako zgodna z obwieszczeniem w sprawie gwarancji<sup>17</sup> lub aktem zastępującym to obwieszczenie; rozwiązanie takie jest możliwe, pod warunkiem że zatwierdzona metoda wyraźnie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia. Zważywszy na trudności z określeniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy przyznanej przedsiębiorstwom, które mogą nie być w stanie spłacić pożyczki, powyższej reguły nie powinno się stosować do takich przedsiębiorstw.

- (19) Jeżeli program pomocy *de minimis* wdrażany jest przez pośredników finansowych, należy zagwarantować, że nie otrzymują oni żadnej pomocy państwa. Można to zrobić np. przez wprowadzenie wymogu, aby pośrednicy finansowi korzystający z gwarancji państwa opłacali stawkę odpowiadającą stawce rynkowej lub aby w całości przenosili wszelką korzyść na beneficjentów końcowych, lub przez przestrzeganie pułapu pomocy *de minimis* i innych warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu na poziomie takich pośredników.
- (20) Po zgłoszeniu danego środka pomocy przez państwo członkowskie Komisja powinna zbadać, czy środek ten – niebędący dotacją, pożyczką, gwarancją, zastrzykiem kapitałowym ani środkiem finansowania ryzyka w formie inwestycji kapitałowej lub quasi-kapitałowej – prowadzi do powstania ekwiwalentu dotacji brutto o wartości mniejszej niż wysokość pułapu pomocy *de minimis*, przez co mógłby zostać objęty przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (21) Komisja ma obowiązek czuwać nad przestrzeganiem zasad pomocy państwa i zasady lojalnej współpracy określonej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny ułatwiać wypełnianie tego obowiązku i w tym celu ustanowić narzędzia niezbędne do zapewnienia, aby całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej jednemu przedsiębiorstwu zgodnie z zasadą *de minimis* nie przekraczała ogólnego dopuszczalnego pułapu. Należy zobowiązać państwa członkowskie do monitorowania udzielonej pomocy, aby zapewnić nieprzekraczanie odpowiednich pułapów oraz przestrzeganie zasad dotyczących kumulacji pomocy. Aby wywiązać się z tego obowiązku, państwa członkowskie powinny przedstawić pełne informacje na temat przyznanej pomocy *de minimis* w rejestrze na poziomie unijnym lub krajowym oraz upewnić się, że udzielenie nowej pomocy nie spowoduje przekroczenia odpowiedniego pułapu.

---

<sup>17</sup> Ibidem.

- (22) Uwzględniając doświadczenie Komisji, w szczególności konieczność systematycznego dokonywania przeglądu jej polityki w zakresie pomocy państwa, należy ograniczyć okres stosowania niniejszego rozporządzenia. Na wypadek gdyby niniejsze rozporządzenie wygasło i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie będą dysponowały sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej zakresem niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

### *Artykuł 1*

#### ***Zakres stosowania***

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom we wszystkich sektorach, z wyjątkiem:
  - (a) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury, objętym zakresem rozporządzenia (UE) nr 1379/2013<sup>18</sup>;
  - (b) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność związaną z produkcją podstawową produktów rolnych;
  - (c) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych w następujących przypadkach:
    - 1) kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów nabytych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą;
    - 2) kiedy przyznanie pomocy uwarunkowane jest przekazaniem jej w części lub w całości producentom surowców;
  - (d) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
  - (e) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem użycia krajowych towarów i usług w stosunku do towarów i usług pochodzących z przywozu.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c), a także działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub w innych obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorach lub obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni – za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie

---

<sup>18</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).



działalności lub oddzielenie rachunkowości – by działalność w sektorach wyłączonych z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

## *Artykuł 2*

### ***Definicje***

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
  - (a) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013;
  - (b) „przetwarzanie produktów rolnych” oznacza wszelkie czynności dokonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem czynności wykonywanych w gospodarstwach, niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;
  - (c) „wprowadzanie do obrotu produktów rolnych” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do takiej pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia „jedno przedsiębiorstwo” obejmuje wszystkie jednostki gospodarcze, które pozostają w co najmniej jednym z następujących stosunków:
  - (a) jedna jednostka gospodarcza posiada w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy lub wspólników;
  - (b) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;
  - (c) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczą zgodnie z umową zawartą z tą jednostką lub postanowieniami w jej akcie założycielskim lub umowie spółki;
  - (d) jedna jednostka gospodarcza, która jest akcjonariuszem lub wspólnikiem w innej jednostce gospodarczej, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub wspólnikami tej jednostki, większość praw głosu akcjonariuszy lub wspólników tej jednostki.

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa w lit. a)–d), poprzez co najmniej jedną inną jednostkę gospodarczą również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

### Artykuł 3

#### *Pomoc de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. Całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 275 000 EUR w dowolnym okresie trzech lat podatkowych.

Całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów nie może przekroczyć 137 500 EUR w dowolnym okresie trzech lat podatkowych. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów, a także inną działalność, w odniesieniu do której zastosowanie ma pułap wynoszący 275 000 EUR, to w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa stosuje się pułap wynoszący 275 000 EUR, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni – za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub oddzielenie rachunkowości – by korzyść dotycząca działalności w zakresie drogowego transportu towarów nie przekraczała 137 500 EUR oraz by nie korzystano z pomocy *de minimis* w celu nabycia pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.

3. Pomoc *de minimis* uznaje się za przyznaną w chwili, gdy przedsiębiorstwo uzyskuje prawo do otrzymania takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym niezależnie od terminu wypłacenia pomocy *de minimis* temu przedsiębiorstwu.
4. Pułapy określone w ust. 2 stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana przez państwo członkowskie jest w całości lub częściowo finansowana z zasobów Unii. Okres trzech lat podatkowych ustala się poprzez odniesienie do lat podatkowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.
5. Do celów stosowania pułapów określonych w ust. 2 pomoc wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, tj. nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto takiej pomocy.

Pomoc wypłacana w kilku transzach jest dyskontowana do wartości w chwili przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa obowiązująca w chwili przyznania pomocy.

6. Jeżeli w efekcie udzielenia nowej pomocy *de minimis* przekroczone zostałyby odpowiednie pułapy określone w ust. 2, taka nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.
7. W przypadku połączeń lub przejęć przedsiębiorstw w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza odpowiedniego pułapu, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Pomoc *de*

*minimis* przyznana zgodnie z prawem przed takim połączeniem lub przejęciem pozostaje zgodna z prawem.

8. Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc *de minimis* przyznana przed podziałem przydziela się przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza co do zasady przedsiębiorstwo, które przejmuję działalność, w odniesieniu do której pomoc *de minimis* została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc *de minimis* przydziela się proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw według stanu na dzień wejścia podziału w życie.

#### *Artykuł 4*

##### ***Obliczanie ekwiwalentu dotacji brutto***

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w przypadku której możliwe jest uprzednie dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”).
2. Pomoc w formie dotacji lub dopłat do oprocentowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*.
3. Pomoc w formie pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:
  - (a) beneficjent nie jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego lub nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B- oraz
  - (b) pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % jej wartości i wynosi 1 375 000 EUR (lub 687 500 EUR w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów) w okresie pięciu lat albo 687 500 EUR (lub 343 750 EUR w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów) w okresie dziesięciu lat; jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż podane powyżej kwoty lub pożyczki udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć albo dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto takiej pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub
  - (c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie stopy referencyjnej obowiązującej w chwili przyznania pomocy.
4. Pomoc w formie dokapitalizowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, tylko jeżeli całkowita kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*.
5. Pomoc w formie środków finansowania ryzyka przyjmujących postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych jest uznawana za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli kapitał dostarczany jednemu przedsiębiorstwu nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*.
6. Pomoc w formie gwarancji uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:
  - (a) beneficjent nie jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego ani nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów

objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B-;

- (b) gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota wynosi 2 062 500 EUR (1 031 250 EUR w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów) i czas trwania gwarancji to pięć lat albo gwarantowana kwota wynosi 1 031 250 EUR (515 625 EUR w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się transportem drogowym towarów) i czas trwania gwarancji to dziesięć lat; jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż podane wyżej kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub
  - (c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie bezpiecznych stawek określonych w zawiadomieniu Komisji lub
  - (d) przed jej wdrożeniem,
    - 1) metoda wykorzystana do obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji została zgłoszona Komisji na podstawie innego rozporządzenia Komisji w obszarze pomocy państwa obowiązującego w danym okresie i zatwierdzona przez Komisję jako zgodna z zawiadomieniem w sprawie gwarancji lub dowolnym aktem zastępującym to zawiadomienie oraz
    - 2) metoda ta wyraźnie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.
7. Pomoc w formie innych instrumentów uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli instrument określa poziom maksymalny zapewniający, aby nie został przekroczony odpowiedni pułap.

## *Artykuł 5*

### ***Kumulacja***

1. Pomoc *de minimis* przyznaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznaną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 360/2012<sup>19</sup> do pułapu określonego w tym rozporządzeniu. Pomoc *de minimis* przyznaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznaną zgodnie z innymi rozporządzeniami w sprawie pomocy *de minimis* do odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Pomocy *de minimis* nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych ani z pomocą państwa dla tego samego środka finansowania ryzyka, jeżeli takie połączenie skutkowałoby przekroczeniem odpowiedniego maksymalnego poziomu intensywności pomocy lub kwoty pomocy, ustalonych pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku

---

<sup>19</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8).

w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych lub w decyzji przyjętej przez Komisję. Pomoc *de minimis*, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowalnych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z inną pomocą państwa przyznaną na mocy rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych lub na mocy decyzji przyjętej przez Komisję.

## Artykuł 6

### Monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać podmiotowi gospodarczemu pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pisemnie powiadamia ten podmiot o przewidywanej kwocie pomocy wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto oraz o jej charakterze *de minimis*, bezpośrednio odnosząc się do niniejszego rozporządzenia, a także podając jego tytuł oraz adres publikacyjny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się różnym przedsiębiorstwom zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, zainteresowane państwo członkowskie może wypełnić ten obowiązek, informując przedsiębiorstwa o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. W takich przypadkach stała kwota służy do określenia, czy nie przekroczono odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie uzyskuje także od zainteresowanego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis*, w odniesieniu do której stosuje się niniejsze rozporządzenie lub inne rozporządzenia dotyczące pomocy *de minimis*, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego.
2. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do centralnego rejestru pomocy *de minimis* zawierającego pełne informacje na temat wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w danym państwie członkowskim. Termin na utworzenie centralnego rejestru pomocy *de minimis* wynosi sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Sposób utworzenia centralnego rejestru pomocy *de minimis* musi zakładać łatwy dostęp do zawartych w nim informacji. Informacje muszą być publikowane w niezastrzeżonym formacie arkusza kalkulacyjnego, który umożliwia przeszukiwanie danych, ich ekstrakcję, pobieranie i łatwe publikowanie w internecie, na przykład w formacie CSV lub XML. Centralny rejestr pomocy *de minimis* musi być dostępny na stronie internetowej bez żadnych ograniczeń, takich jak uprzednia rejestracja użytkownika. Państwa członkowskie mogą ewentualnie przedstawić pełne informacje na temat wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w danym państwie członkowskim w rejestrze na poziomie unijnym. Ust. 1 przestaje mieć zastosowanie z chwilą, gdy informacje zawarte w centralnym rejestrze obejmują okres trzech lat podatkowych.
3. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dopiero po upewnieniu się, że w jej efekcie całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznana danemu przedsiębiorstwu nie wzrośnie do poziomu przekraczającego odpowiedni pułap określony w art. 3 ust. 2 oraz że przestrzegane są wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

4. Państwa członkowskie publikują w centralnym rejestrze pomocy *de minimis* na poziomie unijnym lub krajowym następujące informacje: dane identyfikacyjne beneficjenta<sup>20</sup>, kwota pomocy, data przyznania pomocy, organ przyznający pomoc, instrument pomocy oraz sektor według statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej („NACE”)<sup>21</sup>.
5. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje na temat stosowania niniejszego rozporządzenia. Rejestr zawiera wszelkie informacje konieczne do wykazania, że spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia. Okres przechowywania danych dotyczących indywidualnej pomocy *de minimis* wynosi dziesięć lat od daty przyznania pomocy. Okres przechowywania danych dotyczących programu pomocy *de minimis* wynosi dziesięć lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu.
6. Na pisemny wniosek Komisji dane państwo członkowskie przekazuje Komisji, w terminie 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym określonym w takim wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, w szczególności czy nieprzekroczona została całkowita kwota pomocy *de minimis* otrzymana przez przedsiębiorstwo w rozumieniu niniejszego rozporządzenia lub innych rozporządzeń dotyczących pomocy *de minimis*.

## *Artykuł 7*

### ***Przepisy przejściowe***

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli pomoc spełnia wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Pomoc, która nie spełnia tych warunków, będzie oceniana przez Komisję zgodnie z odpowiednimi ramami, wytycznymi, komunikatami oraz zawiadomieniami.
2. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* przyznana w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2023 r. i spełniająca warunki rozporządzenia (UE) nr 1407/2013 nie odpowiada wszystkim kryteriom określonym w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym jest zwolniona z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu.
3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia ma ono nadal zastosowanie do każdego programu pomocy *de minimis*, który spełnia warunki niniejszego rozporządzenia, przez okres kolejnych sześciu miesięcy.

---

<sup>20</sup> Dane identyfikacyjne beneficjenta obejmują nazwę beneficjenta i jego identyfikator (numer identyfikacyjny i rodzaj identyfikacji).

<sup>21</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

## *Artykuł 8*

### ***Wejście w życie i okres stosowania***

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2030 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Komisji  
Przewodnicząca*